

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

**Agenția Națională de
Administrare Fiscală**

**Direcția Generală de Soluționare a
Contestațiilor**

Str. Apolodor nr. 17
sector 5, București
Tel : +021 319 97 54
Fax : +021 336 85 48
e-mail : Contestatii.ANAF@mfinante.ro

DECIZIA NR. 198 /2011

privind soluționarea contestației depusă de
S.C “.X. .X.” SRL .X.

înregistrată la Direcția generală de soluționare a contestațiilor - Agenția
Națională de Administrare Fiscală sub nr.907841/27.05.2010

Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală a fost sesizată de Direcția generală de administrare a marilor contribuabili prin adresa nr..X./25.05.2010, înregistrată la Direcția generală de soluționare a contestațiilor - Agenția Națională de Administrare Fiscală sub nr.907841/27.05.2010 asupra contestației formulată de **S.C “.X. .X.” SRL** cu sediul social în .X., str.X, nr.X, sector X, Cod unic de înregistrare X.

S.C “.X. .X.” SRL .X. contestă Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr..X./X./16.04.2010 întocmită de reprezentanții Direcției generale de administrare a marilor contribuabili pentru suma totală de .X. lei reprezentând majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată.

În raport de data comunicării Deciziei referitoare la obligațiile de plată de accesorii nr..X./X./16.04.2010, respectiv **26.04.2010**, așa cum rezultă din confirmarea de primire, afată în copie la dosarul cauzei, fila 21, contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art.207 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările

ulterioare, fiind înregistrată la Direcția generală de administrare a marilor contribuabili la data de 06.05.2010, așa cum rezultă din ștampila aplicată de serviciul registratura pe originalul contestației, aflată la dosarul cauzei.

Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală constatând că sunt îndeplinite dispozițiile art.205, art.206, art.207 și art.209 alin.(1) lit.(c) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, societatea regăsindu-se în anexa 2 la poziția 2225 din Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.2730/2010 privind organizarea activității de administrare a marilor contribuabili, este legal investită să se pronunțe asupra contestației formulată de **S.C “.X. .X.” SRL .X..**

I. În susținerea cauzei, contestatoarea aduce următoarele argumente:

Din decontul de taxă pe valoarea adăugată aferent lunii noiembrie 2009, înregistrat la Direcția generală de administrare a marilor contribuabili sub nr..X./17.12.2009, a rezultat taxă pe valoarea adăugată de plată în sumă de .X. lei, obligația de plată a fost stinsă prin notele de compensare nr..X./22.12.2009 și nr..X./22.12.2009 din taxa pe valoarea adăugată de rambursat aferentă lunilor iunie – iulie 2009.

În data de 11.01.2010 societatea a constatat că decontul de TVA depus pentru luna noiembrie 2009 are o eroare materială în sensul că suma de .X. lei reprezintă taxă pe valoarea adăugată de plată stabilită suplimentar față de decontul inițial.

Cu ordinul de plată nr..X./11.01.2010 societatea a achitat suma de .X. lei reprezentând taxă pe valoarea adăugată rămasă de plată pentru luna noiembrie 2009.

La data de 21.01.2010, societatea a înregistrat la Direcția generală de administrare a marilor contribuabili cererea nr..X./21.01.2010 pentru corectarea decontului de taxă pe valoarea adăugată depus pentru luna noiembrie 2009.

Urmare acestei cereri a fost emisă Decizia nr..X./04.02.2010 de corectare a erorilor materiale din decontul de taxă pe valoarea adăugată depus pentru luna noiembrie 2009, din care rezultă sold TVA de plată la sfârșitul perioadei de raportare față de decontul de TVA depus inițial în sumă de .X. lei.

Contestatoarea arată că Direcția generală de administrare a marilor contribuabili a calculat majorări de întârziere pentru perioada 28.12.2009 -

25.01.2010 deși obligația principală care a generat accesoriile a fost stinsă în data de 11.01.2010.

Prin urmare, contestatoarea susține că pentru perioada 11.01.2010 – 25.01.2010 societatea nu datorează majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată în sumă de .X. lei.

Mai mult, contestatoarea arată că la data emiterii Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr..X./X./16.04.2010, precum și a Deciziei nr..X./04.02.2010 de corectare a erorilor materiale din decontul de taxă pe valoarea adăugată depus pentru luna noiembrie 2009, obligația reprezentând taxă pe valoarea adăugată de plată în sumă de .X. lei care a generat accesoriile în sumă de .X. lei stabilite în sarcina societății prin titlul de creanță contestat era deja stinsă prin achitarea obligației principale la data de 11.01.2010.

Contestatoarea invocă prevederile art.120 alin.2) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în sensul că pentru diferențele suplimentare de creanțe fiscale rezultate din corectarea declarațiilor sau modificarea unei decizii de impunere, majorările de întârziere se datorează începând cu ziua următoare scadenței creanței fiscale pentru care s-a stabilit diferența și până la data stingerii acesteia inclusiv.

S.C “X. X.” SRL X. contestă modul de calcul al majorărilor de întârziere, respectiv perioada pentru care acestea au fost calculate și anume intervalul 28.12.2009 -25.01.2010.

În consecință, contestatoarea solicită admiterea contestației și anularea Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr..X./X./16.04.2010.

II. Prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr.X./X./16.04.2010, organele fiscale au calculat în sarcina contestatoarei pentru perioada 28.12.2009 – 25.01.2010 majorări de întârziere în sumă de .X. lei aferente taxei pe valoarea adăugată.

Documentul prin care a fost individualizată obligația de plată este Decizia nr..X./04.02.2010, așa cum rezultă din anexa la actul contestat.

Majorările de întârziere în sumă de .X. lei aferente taxei pe valoarea adăugată au fost calculate în temeiul art.88 lit.c) și art.119 din Ordonanța

Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

III. Având în vedere susținerile contestatoarei și documentele invocate de aceasta, constatările organelor fiscale și actele normative invocate de contestatoare și de organele fiscale, se rețin următoarele:

Cauza supusă soluționării o reprezintă legalitatea calculării de accesorii pentru perioada 28.12.2009 - 25.01.2010 asupra debitului în sumă de .X. reprezentând taxă pe valoarea adăugată în condițiile în care societatea a solicitat corectarea decontul de taxă pe valoarea adăugată aferentă lunii noiembrie 2009 prin suplimentarea obligației de plată și a achitat la momentul constatării taxa pe valoarea adăugată de plată suplimentară.

În fapt, din actele existente la dosarul cauzei se reține că **S.C “.X. .X.” SRL** a depus la data de 17.12.2009 Decontul 300 de taxă pe valoarea adăugată, fila 9 din dosarul cauzei, înregistrat la Direcția generală de administrare a marilor contribuabili sub nr..X., prin care a declarat taxă pe valoarea adăugată de plată în sumă de .X. lei, aferentă lunii noiembrie 2009, cu scadență 25.12.2009.

Prin Notele de compensare nr..X./22.12.2009 și nr..X./22.12.2009, filele 14, 15 din dosarul cauzei, organul fiscal a stins prin compensare din taxa pe valoarea adăugată de rambursat în sumă de .X. lei în baza documentelor de plată nr..X./24.06.2009 și nr..X./24.07.2009, taxa pe valoarea adăugată de plată în sumă de .X. lei aferentă lunii noiembrie 2009.

În data de 11.01.2010 **S.C “.X. .X.” SRL** a achitat cu ordinul de plată nr..X./11.01.2010, fila 2 din dosarul cauzei, în contul bugetului de stat suma de .X. lei reprezentând taxă pe valoarea adăugată rămasă de plată aferentă lunii noiembrie 2009, motivând că decontul de TVA aferent lunii noiembrie 2009 are o eroare materială în sumă de .X. lei constând în taxă pe valoarea adăugată de plată stabilită suplimentar față de decontul inițial.

Față de această situație, prin cererea nr..X./21.01.2010, **S.C “.X. .X.” SRL** a solicitat Direcției generale de administrare a marilor contribuabili

corectarea decontului de taxă pe valoarea adăugată aferent lunii noiembrie 2009.

Prin Decizia nr..X./04.02.2010 de corectare a erorilor materiale din decontul de taxă pe valoarea adăugată depus pentru luna noiembrie 2009, fila 7 din dosarul cauzei, organele fiscale din cadrul Direcției generale de administrare a marilor contribuabili corectează decontul lunii noiembrie 2009 în temeiul dispozițiilor art.48 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare și a Ordinului Ministrului Finanțelor Publice nr.179/2007, rezultând sold TVA de plată la sfârșitul perioadei de raportare în sumă de .X. lei.

Prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr.X./X./16.04.2010, organele fiscale au calculat în sarcina contestatoarei pentru perioada 28.12.2009 – 25.01.2010 majorări de întârziere în sumă de .X. lei aferente taxei pe valoarea adăugată, individualizată ca obligație de plată prin Decizia nr..X./04.02.2010 de corectare a erorilor materiale din decontul de taxă pe valoarea adăugată depus pentru luna noiembrie 2009.

Din actele existente la dosarul cauzei se mai reține că ***“între data de 11.01.2010, momentul încasării sumei de .X. lei în contul de TVA și 04.02.2010, data emiterii deciziei de corectare a decontului TVA aferent lunii noiembrie 2009, societatea a mai depus decontul TVA aferent lunii decembrie 2009, prin care declara TVA de plată în valoare de .X. lei. Această obligație a fost stinsă parțial din plata efectuată în data de 11.01.2010 în valoare de .X. lei și diferența în valoare de .X. lei fiind stinsă din ordinul de plată nr..X./25.01.2010.***

În drept, potrivit dispozițiilor art.119 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, unde se stipulează:

“Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen majorări de întârziere”.

La art.120 alin.(1) din același act normativ, se precizează că : ***“Majorările de întârziere se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv”.***

(2) *Pentru diferențele suplimentare de creanțe fiscale rezultate din corectarea declarațiilor sau modificarea unei decizii de impunere, majorările de întârziere se datorează începând cu ziua imediat următoare scadenței creanței fiscale pentru care s-a stabilit diferența și până la data stingerii acesteia inclusiv*".

În consecință, accesoriile se calculează pentru sume datorate și neplătite la bugetul general consolidat al statului.

Din actele existente la dosarul cauzei rezultă că organele fiscale au calculat în sarcina contestatoarei accesorii în sumă de .X. lei aferente taxei pe valoarea adăugată de plată în sumă de .X. lei constatată ca obligație de plată prin Decizia nr..X./04.02.2010 de corectare a erorilor materiale din decontul de taxă pe valoarea adăugată depus pentru luna noiembrie 2009.

Totodată, se reține că la stabilirea bazei de calcul a accesoriilor organul fiscal nu a avut în vedere ordinul de plată nr..X./11.01.2010 prin care societatea a achitat taxa pe valoarea adăugată rămasă de plată în sumă de .X. lei aferentă lunii noiembrie 2009, ținând cont de eroarea materială constatată în Decontul 300 de taxă pe valoarea adăugată pentru luna noiembrie 2009, fiind utilizată de organul fiscal pentru stingerea obligației fiscale aferente lunii decembrie 2009, cu scadență 25.01.2010, deși societatea achită prin ordinul de plată nr..X./25.01.2010 taxa pe valoarea adăugată de plată în sumă de .X. lei aferentă lunii decembrie 2009.

Din actele existente la dosarul cauzei, nu rezultă dacă în perioada 11.01.2010 – 25.01.2010 pentru care s-au calculat accesorii societatea se mai află în situația de debitor față de bugetul de stat cu întreaga sumă de .X. lei reprezentând TVA pentru care s-au calculat accesoriile contestate.

Față de această situație, în speță devin incidente art.216 alin.(3) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, unde se precizează:

"Prin decizie se poate desființa total sau parțial actul administrativ atacat, situație în care urmează să se incheie un nou act administrativ care va avea în vedere strict considerentele deciziei de soluționare", coroborat cu pct.12.7 din Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 519/2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, potrivit căruia *"Decizia de desființare va fi pusă în executare în termen de 30 de zile de*

la data comunicării, iar verificarea va viza strict aceeași perioadă și același obiect al contestației pentru care s-a emis decizia, inclusiv pentru calculul accesoriilor aferente “.

În consecință, se va desființa Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr..X./X./16.04.2010 pentru majorări de întârziere în sumă de .X. lei aferente taxei pe valoarea adăugată, urmând ca organele fiscale să reanalizeze calculul de accesorii pentru aceeași obligație și aceeași perioadă avută în vedere prin actul administrativ desființat, analizând dacă în perioada pentru care s-au calculat accesoriile, baza de calcul a acestora reprezentată de taxă pe valoarea adăugată de plată putea fi stinsă total sau parțial din plățile efectuate de contribuabil cu consecința modificării cuantumului obligației cu titlu de taxă pe valoarea adăugată datorată bugetului de stat în perioada respectivă.

Pentru considerentele reținute, în baza prevederilor legale invocate în cuprinsul prezentei decizii, precum și în temeiul art.216 alin.(3) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu pct.12.7 din Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 519/2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, se:

DECIDE

Desființarea Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. .X./X./16.04.2010 pentru majorări de întârziere în sumă de .X. lei aferente taxei pe valoarea adăugată, urmând ca organele fiscale să reanalizeze cauza pentru aceleași obligații și aceeași perioadă avută în vedere prin actul administrativ desființat, având în vedere considerentele din prezenta decizie și dispozițiile normative incidente în materie în perioada de calcul a accesoriilor.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul .X., în termen de 6 luni de la data comunicării.

DIRECTOR GENERAL,

X